

164.

MONUMENTUM
MEMORIÆ ET HONORIS,

VIRORUM
Magnifico, Nobilissimo, & Amplissimo
DOMINO

JOHANNI
CZIMMERMANO.

Thoruniensis Reipublicæ Præ-Conf. Seniori
meritissimo,
Ac Ministerii Evangelici Directori
Gravissimo,
Anno 1644. d. 23. Januar. nato,
Anno 1712. d. 24. Novemb. denato,
Ipso Funerationis solennissimæ Die,
Qui erat 4tus Decemb.
Ex debita observantia
ponit

MINISTERIUM THORUNENSE.

THORUNIENSIS
Impressit JOHANNES NICOLAI, NOBIL. SENAT. ET GYMN. Typographus,

Dulcis Spes Secli melioris, (*) TE, VENERANDE
PRÆ-CONSUL SENIOR, lactabat svaviter olim:
Non tamen hæc, sibi qua promittunt, nescio quinam,
Ante Orbis finem, lœtissima, nescio quænam,
Duratura piis cum Christo mille per annos.
Promittant! Certe, TIBI mens erat optima, Seclum
Sperabas melius; Sperabas omne blando:
Sperabas, votis devotis, queis meliora
Fata Solo dulci natali rite vovebas,
Nempe, boni Civis, quid dicam Præfulis! hoc est,
Officium, Patriæ nunquam non fausta precari.
Ast, ast, quam' lusit spem fallax tempore nostro
Eventus! Mars, Mors atrox melius procul esse,
Jusserunt Seclum; Scelerum sic Numine justo
Pœnas poscente, ad frugemque redire jubente.
Plumbea non juvat hæc, vel ferrea tempora nostri
Ævi narrare, ac tristes refricare dolores.
TE cano, PRÆ-CONSUL, Jani bifrontis ad instar
Ultima qui Secli morientis, primaque nati,
Vidisti, &c, quantum spes fallant Fata, probasti.
TE, quem Patronum, varia sub mole malorum
Haud semel experta est cura anxia nostra faventem,
Mortisque gravi solamina justa parasti.
TE, qui nunc properas meliora ad Secula Cœli.
TE cano, TE comitor votis, TIBI gratulor ista
Aurea, quæ tandem, spernens mala Secula mundi,
Ac morbos superans, misere queis fractus anhelus
Cœlica captabas, sine tempore Tempora sentis.
Nos autem, modo quos, fractos vel mille maligni
Temporis ærumnis, Melioris Spes alit alma

Vita

Respicitur ad verba, fronti ædium Czimermannianum, exente su-
(*) periori Seculo, scil. Anno 1699, aureis literis inscripta: SUB SPE SE-
CULI MELIORIS.

Vitæ futuræ, tandem quoque, tempore justo,
Ad meliora Deus Seclorum Secula ducat.
Prætereaque, valent si quid pia vota precesque
Esse ratas jubeat Spes nostras, quando gementes
Expetimus pacem, Secli sub spe melioris.

Funus Præ-Consulare
Patroni mei jugiter faventissimi,
Sub Spe vitæ melioris
Iugens hisce prosequor

EPHRAIM PRÆTORIUS.
Eccles. Thorun. SENIOR.

LAbimur hic omnes, omnis ceu labitur unda,
Quæ, si præteriit, nulla redire potest.
Quis sibi mortalis spondebit tempora longa,
Quippe juventa cadit, cana senecta cadit.
Non est credere mihi sapientis dicere, vivam,
Vita quid est hominum, ventus, & umbra, nihil.
Tendimus hic omnes, omnes properamus ad urnam,
Omnia sub leges mors vocat atra suas.
Huc veni nudus, tandem quoque nudus abibo,
Nam vani fastus gloria morte perit.
Heu vigilem noctem telluris ducite alamni,
Nam dolor atque labor regnat in orbe malus.
Nullus Mortalis, fragili qui semine cretus,
Novit quo judex ingruet ipse die.

Nobilissim. Dn. Czimermannum Pro Con-
sulem & amicum hisce comitari
voluit

Michael Ringeltaub.
Concionator emerit. & ipse atque gravis.

Curia dat curas omni, cui Curia curat.
Atque comes magni est semper honorisonus.
Nec Tibi, Pro-Consul, labor ingens defuit unquam,
Mōrens dum curas Curia mille dedit.
Nunc Te defessum recreabit Curia sancta,
Expers curarum vivis in arce Poli.
Interea hic multas tibi cantat Curia laudes,
Quando nos miseros cura molesta tenet.

*Ultimo honori Magnifici Pro-Consulis
scribere.*
M. Godofredus Weissius, ad D. Mar. Eccl.

*In Inscriptionem, quæ in frontispicio Aedium
Præ-Consulis deprehenditur:*

Sub spe Seculi melioris.

Ergone Te frustra tenuit spes tempore toto?
Quo promittebas tempora grata Tibi?
Inter jam linquis Martis Bellique procellas
Mundum, non voto secula lata videns.
At fallor, nam Te spes ævi nulla fecellit,
Quod tibi nunc melius dextera diva dedit.
Jam consequutus, quo Te spes firma tenebat,
Grataque contingunt tempora quæque Tibi.
Post varios Casus post tot discrimina rerum,
Imposita est Capiti digna Corona Tuo.
O Te felicem Te terque quaterque Beatum,
Dum nunc post Curas secula latus ovas.
At nos qui querulo tristes versamur in orbe,
Spes tencat Christi firmaque nostra fides.
Et Deus æternus tandem quoque Tempora nobis
Per Christum nostrum cum meliora dabit.

*In memoriam Magnifici Dni Præ-Consulis
Iugens posuit
Martinus Olof, Eccl. ad D. Mar. Pol.*

OMnia sunt hominum duris subjecta periclis,
Hic citius, rursus serius ille cadit:
Mors inopum spernit, spernit mors vota potentum,
Lege pari cunctos sub sua jura vocat.
Nil prodest Pietas, nil prodest aurea Virtus,
Nobilibus genitum nil Pro-Avisque juvat.
CZIMMERMANVS idem PRÆ-CONSUL funere

monstrat,

THORVNII Nostræ quanta COLVMNA ruens!
Vir Gravis, & Patrii Moris, Legumque peritus,
Consilio egregius, clarus & Ingenio,
Mirati crebro Cives, Proceresque loquentem

Nobilitas stupuit grandius Eloquium.

Ingens Musarum Fautorque simulque Patronus.

Exemplum studuit CONSVLIS esse boni.

Aonides igitur pullata veste Sorores

Lvgent, & deflent CONSULIS Interitum.

Patriæ Te luget, Te luget Civicus Ordo,

THORUNIUM mœsta est, Templa Scholæque simul.

Nec sane immerito, nam talia Fulcræ ruendo

Non bona portendunt, Patria Chara, Tibi.

Tempore tam misero, quo pessima quæque videntur,

Et metus exsurgens ob mala Fata premit.

Ast miserere tamen Patriæ, Deus Optime, Nostræ

Atlantem fidum substituens alium!

Et reliquos Urbis Proceres defende benignè,

Avertens ab eis spicula dira Necis!

Tu VIDUAM, FRATREM, recrees Solamine Sacro,

Atque tuum Sanctum Consilium doceas.

Interea svavem cape, CZIMMERMANNE, Quietem

Corporis, in Tumulo molliter Ossa cubent!

Spiritus ast facilis Cœlorum culmina scandat,

Inque sinu Abrahæ Gaudia percipiat!

Donec

Donec Spiritui Corpus conjunget JESVS,
Et tumulis Hominum Corpora cuncta vocans.
In publica Triflita PATRONO Examio
consecravit
SAMUEL Schonwald, Eccl. Neopol.

Vir pietate gravis, summa quoque laude colendus
Czimmetman, clara Consul in Urbe fuit.
Consilis aderat Patriæ prudenter ubique
Unde boni Civis hunc coluere Virum.
Ait gravibus morbis cruciatus in orbe maligno,
Confectus cecidit Vir probus atque pius.
Constantinus erat, constanter singula vicit:
In cœlo gaudet, lœta brabea capit.
Ergo nil prodest Dominum deflere sepultum?
Nam nemo lacrymis buc revocabit eum.

Deb. condol. testand.
f.
CHRISTOPHORUS RAZKI,
Eccl. ad S. Georg.

Quid, Viator, properas?
Siste gradum,
Paucis te volo.
Adverte saxo hoc tegi ossa
Pro-Consulis, dum viveret, meritissimi,
DNI. JOANNIS CZIMMERMANNI,
Inclita nominis hujus stirpe nati
Anno M. DCXLIV. D. XXIII. Januarii.
PATRE, JOH. CZIMMERMANNO,
Scabinorum Magistro,
Matre, MAGDALENA, natalibus WEDEMEIERIA.
Qui

Qui Genitore suo major,
nam e Scabinorum Ordine ad Consularem
emergens dignitatem
Anno MDCLXXXIV

Pro-Consul factus Anno MDCXCVIII.

XIV. per Annos
Reipublicæ Patriæ
Prudentia, Fide & Auctoritate
præfuit & profuit.
Ait & Genitore minor,
sui similem post se haud relinquens,
nam ætate florentem filium
cum lacrymis
non tam amisit quam præmisit

Anno MDCCVII
ad ultimum vitæ halitum
cum dolore desideravit.

Officio & morbis variis attritus

Die XIV. Novembr. hujus Anni MDCCXII
Lateris dextri paralyfi

Correptus
SUB SPE SECULI MELIORIS
ut habet inscriptio domus,

Æternum ingressus.

Iam, Viator, propera & pondera:

Humanum in terris nihil est, quod non sit humandum,
Avolat hinc animus, cætera sorbet humus.

Epigraphen hanc Monumeto PATRONI
& Fautoris sui consecravit
debit

DANIEL KOEHLER, ad D. M. Eccl.

MIst du denn / eitle Welt / nichts als nur Reichthum schähen /
Und deinen irrdnen Sinn auf Roth aur sehen fest /
Sol deinen Geist denn so das schnöde Gold ergehen ?
Das ist's / worauf sich heut' so mancher Staat verläßt,
Wie aber geht es dir / du ganz verlaßnes Thoren ?
Vorzeiten sah' man Gold / womit Du hast geprangt /
Jetzt aber ist's dahin / jetzt hastu es verloren ;
So / so vergebet bald das / was die Welt verlangt ;
Ein kluger Salomo wil dich ein andres lehren /
Was nebst der Gottesfurcht vielmehr zu schähen sey :
Ein weiser Mann / spricht er / ist theurr und hoch zu ehren /
Wenn Treu und Redigkeit sich finden läßt daben,
Wenn er dem Eigennutz und schnöden Geist entheaget /
Und sich dem Vater-Land / als Vater / treu ergiebt ;
Drumb / theurer Czimermann / die ganze Stadt dich flaget /
Du bist die theure Seel / die man im Grab auch liebt ;
Dein siecher Leib kont dich von deiner Tren nicht trennen /
Die Du dem Vaterland so theuer angelobt.
Dies muß ein Jedermann zum Nach-Ruhm Dir bekennen /
Wenn gleich die tolle Welt vor lauter Misgriffen tobt ;
So ehrt man Theurer Dich in vieler frommen Herzen :
Die Tannen flagen Dich Du edler Cedern-Baum :
Dein Thoren secket Dir die heiße Webmuths Kerzen
Bey deinem Grab-Mahl an / und senkt dich in den Raum
Der kühlen Erden hin. Ach klagt diese Leichen /
Du höchst betrübte Stadt ! flag die verlohrne Zier !
Denn / wenn die Weisen so aus deinen Mauren weichen /
So ist dein letzter Fall gar leichtlich vor der Thür.

Mit diesem wenigen wollte seine letzte Schuldigkeit
gegen den wohltheiligen Herrn-Bürgermeister und
Præsidem rerum Sacrum einiges maschen bezeugen.

Joh. R. Böhm / Evang. Pred.
der Neust. Kirchen in Thorn.

Heu ! quam langenti compone Carmina meata,
Et fracto mestos pectora promo sonos.
Tollitur è medio nostrum GENEROSA CORONA,
PRÆ-CONSUL, Partia GLORIA MAGNA, sue.
Surgite, surgite nunc, PATREM lugere Campanæ,
Flere Viri cladæ, Curia, Templa, Scholæ.
Indefessus erat meditan do, legendo, precando;
Indefessè obit monere Sancta Fori.
Jam post completos Vite officiique Labores,
CZIMMERMANNUS erat, psallit JOque canit !
Agram sed Viduam relevabit ab æthere JESUS,
Huicque Voluntatis splendida signa dabit.
Magnificum numerus, COLUMEN PRÆGRANDE superest
THORUNI, VIVAT ! quod precor, Alme DEUS.

In honorem Magnifici Domini Pro-Consulis debita Condo-
lentia ac observantia ergo f.
GODOFREDVS CHOLEVIUS,

Ecc. Grembocensis, Rogovieris, & Lubicensis.

Heu cecidit fulcrum nostri pari magna Senatus !
Et te percussit, chara Thoruna, nece.
Czimmermannus obit, claro qui stemmate natus,
Hic tumulus tanti nunc tenet ossa Viri.
At mea sunt ad Te, celsi Moderator Osympi,
Quæ Tibi aunc toro pectora vota fero :
Hoc damnum, quo se, repares ut fidere fausto
Et serves patres, queis pietatis amor.

Lugens apposuit
JOHANNES HELD, P. Quic.